ANUL III—No. 691 EDIŢIA ANTEIA MERCURI 12 DECEMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an in ţară 30 leĭ; in streinĕtate 50
Şĕse lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas.*
Din **STREINĔTATE**, direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA: Strada Nouă, 10**

SUNTEM LAMURIŢI
O noua întrebare
PROTECTIONISM ÎN RETRAGERE
Pentru D-nu I. Slavicĭ
INARMARILE FRANCIEI
Suspinul ţeranului român
PASARILE FALŞE
MORŢI ŞI VII

Bucurescĭ 11 Decembre

Suntem Lamuriţi

Discuţiunea paragrafelor rĕspunsuluĭ la Mesagiŭ a dovedit încă o dată că diviziunile carĭ frământă partidul conservator, în loc de a se potoli, se înăspresc din zi în zi. D-nul Gh. Vernescu a propus, în numele partiduluĭ liberal-conservator, un amendament care nu este alt-ceva de cât desvoltarea pe larg a declaraţiuneĭ D-luĭ Lascar Catargiu privitoare la inconstituţionalitatea guvernuluĭ actual.

In susţinerea amendamentuluĭ sĕŭ, *leaderul* liberalilor-conservatorĭ a pronunţat un discurs de mare însemnătate, în care am vĕzut cu plăcere o atitudine demnă faţă cu Coroana şi leală către Ţară.

D. Vernescu a mărturisit că partidul liberal-conservator a comis o greşală în ziua când s'a aliat cu junimiştiĭ carĭ ocupaŭ puterea şi că, în mare parte, situaţiunea şi frămîntările de astă-zĭ provin din această greşeală.

Noĭ am susţinut această teză de nenumĕrate orĭ, ba am prezis chiar ceea ce are să se întimple dacă liberaliĭ-conservatorĭ se vor alipi de junimiştĭ. Dar atuncĭ am predicat în pustiŭ; eraŭ atât de mulţĭ nerăbdătorĭ de putere în sinul partiduluĭ liberal-conservator, în cât şefiĭ aŭ fost debordaţĭ şi fatala alianţă s'a încheiat.

E bine că astă-zĭ cel puţin greşala se recunoaşte; aceasta ne asigură că dânsa nu se va maĭ repeta. In orĭ-ce caz, declaraţiunea d-luĭ Lascar Catargiŭ şi amendamentul d-luĭ Gh. Vernescu aŭ lămurit situaţiunea partiduluĭ liberal-conservator faţă cu guvernul actual. O împăcare ca aceea de care se şoptea zilele trecute, ca aceea visată de D. Grigore Păucescu în discursul sĕŭ de ierĭ, nu maĭ este cu putinţă. Concentraţiĭ şi junimiştiĭ sunt osândiţĭ a guverna aşa cum sunt astă-zĭ, adică, a vegeta de azĭ până mâine, din criză în criză, sub poruncă d-luĭ P. Carp. De acum înainte opoziţiunea este constituită în două tabere marĭ carĭ, fără a fi aliate într'un mod oficial, vor lupta cu toate acestea pe o cale paralelă contra duşmanuluĭ comun. Nu este probabil că în sesiunea aceasta taberele opoziţioniste să izbutească a rĕsturna cabinetul, caci el dispune de o mică majoritate în ambele Corpurĭ legiuitoare dar, până în ziua când se vor face alegerĭ generale, este sigur că acţiunea paralelă a liberalilor-naţionalĭ şi a liberalilor-conservatorĭ va deveni o coaliţiune împrejurul căreia se vor aduna toate elementele neatârnate şi anti-palatiste ale Ţereĭ.

Dovada că majoritatea guvernuluĭ este destul de şubredă este modul cum s'a respins amendamentul D-luĭ Vernescu prin ajutorul grupuleţuluĭ radical.

Dacă amiciĭ D-luĭ Panu ar fi votat ierĭ contra guvernuluĭ, majoritatea ar fi fost a opoziţiuneĭ. Nu maĭ rĕmâne dar îndoială că radicaliĭ susţin Cabinetul actual cu toate că îl privesc ca pe un guvern personal al Regeluĭ.

Din punctul de vedere al principiilor, această atitudine poate părea stranie, dar, din punctul de vedere al tacticeĭ de partid, ea se esplică.

Radicaliĭ nu pot juca un rol oare care de cât lucrând la dărîmarea partidelor vechĭ şi la perpetuarea unuĭ guvern slab ca cel de astă-zĭ.

De sigur eŭ nu împărtăşesc ideile guvernanţilor actualĭ, dar le convine un regim de frământărĭ în care grupurĭ nuoĭ ca cel radical nu se pot de cât întări.

De aceea eŭ, din parte'mĭ, nu imput D-luĭ Panu atitudinea sa faţă cu guvernul actual. Ceea ce 'ĭ imput este lipsa de franchetă cu care procedează dând regimuluĭ junimisto-concentrat un concurs pieziş. Aş înţelege ca D-sa să vie să zică: *Eŭ prefer guvernul actual unuĭ guvern în capul căruia ar fi Ion Brătianu saŭ Lascar Catargiu, căcĭ numaĭ sub dînsul eŭ şi grupul meŭ însemnăm ceva; de ce dar să combat Cabinetul Manu?* Dar a tolera pe de o parte guvernul şi a trece pe de alta ca crâncen opozant, aceasta este un *tertip* politic care nu va înşela pe nimenĭ.

Prin urmare, lucrul s'a lămurit. Guvernul este combătut de liberaliĭ-naţionalĭ şi de liberaliĭ-conservatorĭ şi este susţinut de concentraţĭ, de junimiştĭ şi de radicalĭ.

Dunăreanul.

TELEGRAME

ROMA, 10 Decembre. — Camera s'a amânat pentru 20 Ianuarie.

MILAN, 10 Decembre. — Prefectul a oprit orĭ ce manifestaţiune cu ocasiunea aniversăriĭ morţiĭ luĭ Oberdank; trupa era consemnată, dar ordinea n'a fost turburată.

PARIS, 10 Decembre.— D. Mendelsohn, a căruĭ expulsiune a fost decisă, a plecat astă-seară la Londra. — Deputatul Milerana era decis de a adresa o interpelare în privinţa acesteĭ expulsărĭ.

BERLIN. 10 Decembre. — O telegramă din Constantinopole anunţă că corabia germană Frederic Carol s'a scufundat la eşirea din baia Kalloni, la insula Mytiline; se speră să o scoată în curînd. Sultanul a ordonat să-ĭ dea ajutoare.

EPINAL, 10 Decembre.— D. Ferry a zis de asemenea în discursul sĕŭ că ţara vrea stabilitate ministerială, ordinea şi pacea; el a combătut separaţiunea bisericeĭ de stat şi revisuirea constituţională.

GLASCOV 10 Decemvrie.—Un meeting al amploiaţilor drumurilor de fer scoţiene a hotărît o grevă generală în favoarea zileĭ de lucru de 10 ore.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezămêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Protectionizmul în Retragere

Intre multe frazĕ cu care partidele politice ce se joacă de-a democraţia caută să orbească pe popor spre a nu'şĭ vedea propriile interese e şi aceasta: „Industria naţională!" Şi mult aŭ maĭ costat pe bietul muncitor şi contribuabil aceste două cuvinte de care s'a lăsat a fi fascinat! De netăgăduit: este o strînsă legătură între cultura, desvoltarea şi industria uneĭ ţărĭ. O dată ce este admis că o industrie naţională, desvoltându-se, oferă poporuluĭ resurse noĭ de existenţă; o dată ce este admis maĭ departe că o industrie naţională face cu putinţă un progres pe calea ştiinţelor aplicate, a artelor industriale şi indirect a arteĭ propriŭ zise şi a ştiinţelor curat teoretice chiar, după toate acestea, vor zice uniĭ, nu e de cât firesc de a recunoaşte industrieĭ naţionale dreptul la o deosebită protecţiune din partea legilor. Nu e decĭ de cât natural de a aproba tarifele menite a îngreuia raporturile economice internaţionale şi de a opri pe această cale concurenţa străină ce ar ţine în loc avântul nostruĭ industriĭ orĭ l'ar nimici cu totul. Ş'apoĭ înflorirea industrieĭ naţionale nu e oare egală cu înavuţirea naţională?

Dar aicĭ o mică şi modestă întrebare: Ce se înţelege prin bogăţia naţională? Se înţelege oare prin asta înavuţirea uneĭ pături superpuse, a uneĭ minorităţĭ infime de fabricanţĭ şi de industriaşĭ? O nu! vor rĕspunde cu emfază aceĭ ce pozează în democraţĭ, dar carĭ nu sunt. Şi dacă nu, atuncĭ noĭ rĕspundem că înflorirea industrieĭ naţionale nu este egală cu înavuţirea naţională şi că această frază lată menită numaĭ a înşela stomachurile goale ca să nu invidieze pe cele pline — trebue pusă în Muzeu alăturĭ cu alte vorbe rĕsuflate.

Dar 'mĭ vor rĕspunde mulţĭ: de înavuţirea aceste minorităţĭ de fabricanţĭ şi industriaşĭ se folosesc şi cele-alte clase ale poporuluĭ. Nicĭ de cum; căcĭ fabricantul pus la adăpost de orĭ-ce concurenţă străină, nu zice nicĭ o dată: Fiind-că prin politica protecţionistă a Statuluĭ industria noastră naţională s'a desvoltat şi a înflorit, iar eŭ m'am ales cu un folos destul de frumuşel, voiŭ *mări* şi eŭ salariul uvrierilor care sunt *talpa* aceste industriĭ, pe când eŭ n'am pus de cât Capitalul meŭ la mijloc." El zice: „Intreprinderea mi-a reuşit minunat, eŭ am acum parale şi mĕ pot face şi rentier; aceĭ care caută de lucru n'aŭ de cât să muncească maĭ ieftin căcĭ, slavă Domnuluĭ, numaĭ lipsă de braţe nu-ĭ." Resultatul acestor meditaţiunĭ este un prolelariat într'o parte şi o îngrămădire de capital în altă parte.

După cum se vede decĭ şi aceasta frasă, ca tot mulţimea se foloseşte când capitaliştiĭ fac afacerĭ bune, nu face nicĭ două parale. Dar, îmĭ vor maĭ obiecta protecţioniştiĭ, oprindu-se intrarea mărfurilor streine, fabricanţiĭ şi industriaşiĭ indigenĭ vor putea desface maĭ ieftin mărfurile lor, neavînd frică de concurenţă, neavînd de plătit nicĭ transport, nicĭ vama, nicĭ comision, etc., şi decĭ poporul tot profită. Oare aşa să fie? Noĭ zicem nu, şi experienţele zilnice confirmă zisele noastre. Fabricantul îşĭ spune: „Acum sunt la adăpost de orĭ-ce concurenţă, n'am prin urmare nicĭ o frică şi pot urca preţul mărfurilor mele." In realitate, protecţionizmul n'a produs nicăerĭ o ieftinire ci o scumpire a produselor. Să se arunce numaĭ o ochire cât de fugitivă şi se vor vedea în toată Europa roadele acestuĭ sistem.

A). *La noĭ.* — Când călătoreştĭ cu trenul în orĭ şi ceparte vreĭ, sute de coşurĭ înalte clădite după sistemul cel maĭ noŭ îţĭ zimbesc şi inima ţi se umple de bucurie şi de mîndrie naţională la vederea fumuluĭ gros şi a lumineĭ electrice. Fabricĭ de tot soiul s'aŭ înfiinţat la noĭ. Dar s'aŭ ieftinit oare toate acele fabricate ce le aduceam odinioară de peste nouĕ ţărĭ şi nouĕ mărĭ şi care azĭ se fabrică la noĭ, la adăpostul orĭ şi căreĭ concurenţe străine? Cititoriĭ vor rĕspunde: din contra, totul e maĭ scump şi maĭ prost! Aşa este. Şi pe lângă asta maĭ trebue notat că fabricanţiĭ noştri se bucura de privilegiĭ esceptionale din partea Statuluĭ; că braţele sunt la noĭ cu mult maĭ ieftine, fiind-că populaţia noastră are cerinţĭ modeste de tot; că fabricanţiĭ noştri nu sunt ţinuţĭ ca aiurea, de a lua toate mĕsurile pentru a ocroti pe uvrierĭ de incidente ce s'ar putea întimpla în stabilimentele lor, mĕsurĭ ce i-ar costa parale, că 'n fine nu contribuesc cu nicĭ o para la casele de ajutor în caz de boală orĭ de infirmitate a muncitorilor, fiind-că nicĭ nu există încă asemenea case.

b) *In străinătate.*—Austro-Ungaria a oprit intrarea vitelor din România sub pretextul de boală, în realitate însă—toată lumea o ştie — pentru a încuragia piaţa naţională şi a ocroti vitele ungureştĭ maĭ cu seamă. Lucrul a mers bine o bucată de vreme până când şi Germania şi-a închis graniţa din spre Austria, de teamă ca să nu fie invadată din astă parte cu carne multă şi ieftină. Atuncĭ lucrurile se schimbară. In Germania, piaţa fiind acum lăsată cu desăvârşire numaĭ pe mâna agrarilor germanĭ, aceştia, din patriotizm, să nu le fie de deochĭ, aŭ *urcat* preţul cărneĭ şi'n toată Germania n'auziaĭ de cât plângerĭ că s'a scumpit un articol de absolută şi de primă necesitate. Vaetele acestea aŭ ajuns şi până la urechile guvernelor federale, care aŭ intervenit pe lângă *Bundesrath* (consiliul federal) de a deschis iar graniţa din spre Austria. Zilele trecute a şi sosit în abatoriile din Munich şi Nürnberg primul transport de vite din Austria şi a fost primit cu o aşa solemnitate, par'că aceste două oraşe n'aŭ vĕzut vite de când sunt. Dar deschiderea graniţeĭ germane a produs imediat o urcare a preţuluĭ cărneĭ în Austria şi — cine ar fi crezut una ca asta? — Municipalitatea din Viena primind plângerĭ, a promis că va interveni pe lângă guvern de a deschide pentru vite graniţa din spre — *România!* Nu e aşa că protecţionizmul a jucat aicĭ o frumoasă farsă bărbaţilor de S'at austriacĭ? Dar n'am sfirşit. Taxele vamale ce le-aŭ pus Germaniĭ pe cerealele străine aŭ pricinuit şi ele o scumpire a păineĭ, o scumpire adânc simţită de masele uvriere.

Ca să proteagă industria naţională a ferului, Germania a pus nişte taxe exorbitante pe ferul străin. Rezultatul a fost ş'aicĭ tragi-comic. Firmele germane aŭ vîndut Românieĭ nişte şinĭ de drum de fer cu mult maĭ eftin de cât Statuluĭ german! Incă un exemplu: Acelaşĭ Stat a pus taxe marĭ pe importul zacharuluĭ din străinătate şi, ca să încurajeze această industrie naţională a dat, de la 1871 până la 1889, şi premiĭ de export vr'o 500 milioane de mărcĭ. Efectul s'a manifestat şi aicĭ pe dos. Pe piaţa Londreĭ s'a vîndut zacharul german cu jumătate maĭ eftin de cât în toată Germania.

Toate aceste fapte protecţioniştiĭ nu le vor putea nega şi ele trebue puse fără dor şi poate în sarcina sistemuluĭ lor. Exemplele de maĭ sus dovedesc cât valorează Protecţionizmul în economia internaţională. Statele alt-ceva urmăresc printr'însul şi la alt-ceva ajung. Roadele nu sunt cele aşteptate. *Protecţionizmul, în loc s'aducă folos ţăreĭ ce'l aplică, foloseşte străinătăţeĭ.* Poporul german a încuragiat industria feruluĭ şi a plătit şinele maĭ scump de cât România; a încuragiat şi cu taxe şi cu premiĭ industria zacharuluĭ şi l'a plătit maĭ scump de cât Anglia; a încuragiat agricultura indigenă şi a plătit păinea maĭ scump şi aşa maĭ încolo. Adevĕrul este că numaĭ partida agrară, industriaşiĭ marĭ, Junkeriĭ tuturor ţerilor profită de pe urmele acestuĭ sistem şi nicĭ un bărbat democrat nu va pleda azĭ pentru dînsul.

La aceste vederĭ s'a ajuns azĭ în fine şi în centrul Europeĭ după un şir întreg de anĭ de politică protecţionistă.

Reichstagul german este în ajun de a desfiinţa premiile pentru exportul zacharuluĭ şi adevăraţiĭ reprezentanţĭ aĭ poporuluĭ muncitor cer şi desfiinţarea taxelor pe cerealele străine, căreia însă se opun din resputerĭ Junkeriĭ şi milionariĭ, sub pretext că se va ruina agricultura naţională şi sub alte frase banale d'acest soiŭ.

Cer-Negură.

Inarmările Franciei

Dup'ă „Ecoul din Paris", ministrul de resbel ar fi adoptat în definitiv noua carabină model din 1890 de 8 milimetre; bătaia sa este de 2000 metre, cu toate că lungimea este de 96 centimetri, este maĭ uşoară de cât modelul din 1874. Cavaleria corpurilor al VI şi al VII-lea va fi armată cea d'ântâiŭ cu noua carabină. Fabrica de arme din St. Etienne va putea să dea 30,000 din aceste arme până la 1 Octombrie viitor.

Pentru D-nul I. Slavici

D-nul I. Slavicĭ pubică în *Românul* de la 5 (17) corent, un articol în care ne lămureşte şi ne mărturiseşte lucrurĭ de o adevĕrată slăbiciune şi de un păcat cam vechiŭ în viaţa sa de Român în raporturile ce le are cu fraţiĭ noştri de peste munţĭ.

Astâmpărul acestuĭ om, cu dragostea sa pentru compatrioţiĭ maghiarĭ d'a conlucra din toată inima la o înpăcăciune cu eĭ, amiciţia şi afecţiunea sa pentru marele neam al luĭ Atila şi slugărnicia sa pentru *prea graţiosul sĕŭ Impĕrat Francisc Iosif I,* sunt numaĭ periodice, când nu se prea mişcă chestiile în potriva vederilor sale, saŭ când nu se face nicĭ un fel de mişcare la adresa acelora care batjocoresc treĭ milioane de Românĭ de cât în sensul cum vrea D. Slavicĭ, prin cădelniţarea curţeĭ din Viena şi cerşetoria dragosteĭ de la ceĭ maĭ neîmpăcaţĭ duşmanĭ aĭ neamuluĭ Românesc.

D-luĭ Slavicĭ nu'ĭ roşeşte de loc obrazul când are adese-orĭ aerul d'a ne spune în mod făţiş ca în închisoarea de la Vaţ a stat maĭ mult ca martir al *Drăguţuluĭ sĕŭ de Impĕrat* de cât ca un Român care a sacrificat totul pentru *naţia sa.*

Aceşt onorabil martir al prea graţio-

sului sĕŭ împĕrat Franţ Iosif, publică maĭ deună-zĭ în Capitala regatuluĭ Românesc un articol de două coloane şi jumătate în al căruĭ cuprins ne mărturiseşte şi ne povesteşte cu o adâncă însufleţire că el nu uraşte pe Ungurĭ, că va lucra cu eĭ la ocasiunĭ şi că recunoaşte de stăpân pe împĕrat fără ca, măcar în treacăt, să zică ceva pentru biata naţia cea asuprită.

„In ţara Românească se trec toate,—îşi va fi zis D. Slavicĭ—şi de ce n'ar face totul, de ce chiar n'ar îndrăzni mult?“

Am întreba pe onorabilul să ne spue, punênd ipotesa că D-sa ar fi scris din Pesta ceia ce a scris în *Românul*, ca patriot ungur, plătit din bugetul uneĭ saŭ alteĭ instituţiunĭ maghiare, că noĭ am persecuta aci cu toată sĕlbătăcia pe conaţionaliĭ sĕĭ, câte ore ar maĭ fi stat acest giuvaer patriot ne luat la socoteală de ceĭ în drept?

Va fi scriind câte-ceva literatură d-nul Slavicĭ, însă literaţilor care'şĭ dispreţuesc naţia nu li se vênd operile nicĭ cu cântarul prin băcăniĭ; căcĭ pentru un popor e maĭ necesar devotamentul şi iubirea de cât *verzĭ şi uscate*.

D-ta, D-le Slavicĭ, ne despreţueştĭ pe noĭ Româniĭ, când la toate ocasiunile ne vorbeştĭ de iubirea şi slăbiciunea compatrioţilor d-tale ungurĭ şi de prea graţiosul d-tale Impĕrat. Aĭ putea spune aceasta ca slugă la curtea din Viena saŭ fiind căpătuit la Pesta. In Bucureştĭ însă nu'ţĭ e iertat s'o facĭ pe cătă vreme eştĭ căpătuit cu banĭ româneştĭ.

Româniĭ de peste munţĭ, dacă sunt aduşĭ în sapă de lemn, batjocoriţĭ şi trataţĭ în chipul cel maĭ barbar de simpaticiĭ D-tale compatrioţĭ ungurĭ, această soartă le este creată de dinastia Habsburgică, pe care o adorĭ aşa de mult şi aĭ aerul, chiar, dacă eştĭ atât de dinastic, să nu recunoştĭ pe Monarhul statuluĭ Român unde trăieştĭ şi încasezĭ leafa ci pe Fracisc Iosif, care a decretat, şi decretează persecuţiunile fraţilor noştri de dincolo.

D-ta ştiĭ, D-le Slavici, că în serviciul cauzeĭ Româneştĭ maĭ înainte de a face ceva, aĭ fost totdauna un element de disordine în orĭ-ce mişcare te aĭ amestecat.

In anul 1882—83, când înfiinţarăm societatea *Carpaţiĭ*, şi era acolo un element puternic, D-ta aĭ venit cu intrigĭ şi nu te sfiaĭ să ne spuĭ că eştĭ ofiţerul Impĕratuluĭ şi n'aĭ putea face nimic care să ofense sentimentele majestăţeĭ sale.

Aĭ fost la Sibiu, unde nu te aĭ ţinut de altele, de cât de certurĭ, de intrigĭ şi de tot felul de neajunsurĭ, până ce 'ţĭ aruncaseşĭ neastîmpĕrul şi despre cele ce facem noĭ aci luându-ne la socoteală că în ce calitate vin să benchetuiască cu noĭ D-niĭ Fleva, Pallade, Take Ionescu, Panu ş. a. pe 3 (15) Maĭ, fără să'ţĭ daĭ socoteală că eĭ împărtăşaŭ cu noĭ aceleaşĭ aspiraţiĭ, pe care fraţiĭ de dincolo nu le puteaŭ manifesta, tot aceia ce împărtăşesc şi azĭ, când lucrează alăturĭ cu noĭ şi cu alţiĭ pentru chestiile noastre de dincolo.

D-ta, D-le Slavicĭ, în anul 1884, când serbarăm centenarul luĭ Horia în Bucureştĭ, trataĭ pe martiriĭ de la 1784 alăturea cu gazetele ungureştĭ ca pe nişte bandiţĭ, fără să te gândeştĭ la ce ridicol te espuneaĭ şi cât neajuns făceaĭ naţieĭ.

Tot d-ta, D-le Slavicĭ, pe timpul expulsărilor, când toată Românimea se indignase de acest fapt mişelesc, aĭ avut curajul să aprobĭ gonirea Românilor, fără să aibĭ teamă de nimenea şi aĭ scris în „Tribuna“ articole, cu care se apăra d. Sturza în Senat, când a fost interpelat.

Acum se produce o mişcare nouă în Bucureştĭ şi d-ta tocmaĭ găseştĭ timpul oportun ca să'ţĭ arăţĭ vederile, sub o formă de lămurire cu amiciĭ d-tale. Nu cum va crezĭ că se va trece de astă dată fără să se găsească cine-va care să te ia de guler?

Nu cumva aĭ aerul a crede că mult timp aĭ să ne plictiseştĭ cu „prea graţiosul d-tale Impĕrat“ şi amiciĭ d-tale Ungurĭ?

Cum 'ţĭ era iertat, să ne zicĭ nouă odinioară să mergem să lucrăm în Ardeal dacă avem curajul, tot astfel ne este nouă iertat a-ţĭ zice: mergĭ şi lucrează cu compatrioţiĭ d-tale Ungurĭ în Ungaria şi cu „prea graţiosul d-tale Impĕrat“ la Viena, iar noĭ vom face ce vom putea în toate părţile unde există *suflare Românească* prin puterile şi dragostea fie-căruĭ *Român de inimă*.

Româniĭ subjugaţĭ de neamul luĭ Atila nu vor fi liberaţĭ nicĭ de către un ofiţeraşĭ scăpătat din armata nemţească, care face şi acum serviciĭ stăpânuluĭ sĕŭ, nicĭ de câte o lichea, care pune maĭ presus tinichelele Impărăteştĭ de cât cauza Poporuluĭ Românesc.

Româniĭ vor fi liberĭ atuncĭ când vor fi toţĭ uniţĭ şi hotărâţĭ a se apăra uniĭ pe alţiĭ atât de duşmanĭ streinĭ, cât şi de renegaţĭ.

I. Mihalcea.

Suspinul Ţăranului Român

Iarna vine, vara trece,
Vîntul aspru a sosit,
Ţara plânge şi suspină,
Şi plângênd... a obosit!

Plânge ţara.. căcĭ e 'n chinurĭ
Jefuită de tiranĭ,
Despuiată pîn' la oase,
De streinĭ şi de ulanĭ!

Iarna vine, vara trece,
Ţipetele te 'ngrozesc,
După-atîta sărăcie
Şi dăjdiile se înmulţesc!

Dumnezeŭ ne persecută,
Prin secetă şi furtunĭ,
Şi Guvernul fără saţiŭ
Zilnic toarnă la zecimĭ!

Iarna vine, vara trece,
Birurile cresc mereŭ
Adaose, dăjdiĭ grele,
Am ajuns cum e maĭ rĕŭ!

N'avem casă, n'avem masă.....
Umblăm pe drum rătăciţĭ,
Copii ne mor de foame
Goĭ, desculţĭ şi prăpădiţĭ;

Iarna vine, vara trece,
Nevoile ne 'npresoară,
Perceptoriĭ la mezaturĭ
Vinde tot din astă ţară.

Vinde plugul, hrana noastră,
Căldarea de mămăligă,
Ca să dăm de cheltuială.
Celor ce merg de se plimbă!

Vine iarna..... ce să 'ĭ facem!
Nu putem ca s'o oprim,
Bate toba.... Vinde vaca.....
Trebue ca să plătim.

. . . .

Doamne.. Doamne.... ce mînie,
Ce necazurĭ... ce nevoĭ,
Orĭ ucide-ĭ si 'ĭ trăsneşte
Orĭ omoară-ne pre noĭ!

Dupe Borcea

Situatia Grecilor în Turcia

Corespondenţă particulară a Adevĕruluĭ

In maĭ multe părţĭ ale Imperiuluĭ turcesc s'aŭ făcut imposante demonstraţiunĭ pentru redeschiderea bisericilor, care de o cam dată se mărginesc până aicĭ, dar de sigur că de sĕrbătorile Crăciunuluĭ vor lua un caracter maĭ energic, şi fie-care 'şĭ poate forma idea celor ce se vor întîmpla, dacă Patriarhia nu 'şĭ va căpăta drepturile ce le-a avut de la intrarea luĭ Mahomed al II în Constantinopol. La Ianina demonstraţiunea din urmă a fost maĭ importantă şi maĭ energică, în cât Turciĭ aŭ pus mâna într'o noapte pe 19 din ceĭ maĭ de frunte Epiroţĭ, şi i-a întemniţat. Aceştĭ nenorociţĭ aŭ fost ridicaţĭ din casele lor cu atâta bruscheţe de către jandarmĭ, în cât nu aŭ putut lua cu dînşiĭ nicĭ primineli, nicĭ parale, ci numaĭ cu ce eraŭ pe dînşiĭ. Conduita aceasta atât de tirană de sigur că va aduce cu dînsa rĕsbunarea cuvenită din partea întreg poporuluĭ grec, contrariŭ tuturor propagandelor austriace şi italienescĭ.

In fie-care dimineaţă, rudele, surorile, fraţiĭ, nevestele, copii, părinţiĭ deţinuţilor se obicinuiseră să se ducă la închisoare să-ĭ vadă, ducêndu-le de mâncare, parale, etc., dar care le fu surpriza când în ajunul plecăreĭ prisonierilor rudele găsiră locurile goale. Inţeleseră cele ce se petrecuseră şi începură să ţipe, sĕ'şĭ smulgă părul din cap, dar gendarmiĭ le impuse tăcerea cu loviturĭ de puştĭ şi ghionturĭ, isgonindu-ĭ din curtea temniţeĭ. In disperarea lor, mumele, surorile, nevestele deteră fuga la consulĭ şi maĭ întâiŭ se duseră la cel Rusesc, care din cauză că era prea de dimineaţă trebui să se scoale din pat şi sĕ consoleze pe nenorocitele femeĭ, promiţêndu-le că va comunica faptul către ambasada din Constantinopol; aseminea făgăduielĭ li se dete şi de consulatele Francieĭ şi Grecieĭ.

După cum vedeţĭ, în rea stare se găsesc Greciĭ din Imperiul turcesc. Greciĭ nu pot însă să suporte pretenţiunĭ absurde, nu pot să vază pe Bulgarĭ pretinzênd că şi Peloponesul este al lor, fără să nu ridice vocea contra acestor invenţiunĭ; nu pot să tacă faţă cu pretenţiunile catolicilor, de a uni biserica ortodoxă cu aceea a lor, căcĭ aceasta nu aŭ făcut-o chiar când Mihail Paleologul cădea invins, dar plin de glorie, sub zidurile Byzantuluĭ, dar încă acum, când are un căpitan puternic pentru îndeplinirea aspiraţiunilor lor la sudul peninsuleĭ Balcanice; şi de aceea sunt demnĭ de prietinĭ, iar nu de vrăjmaşĭ, care servesc fără să ştie, interesele nemţeştĭ. Câtă bucurie ar fi pentru noĭ, dacă ni s'ar da prilejul de a vorbi cu acordul opiniuneĭ noastre pentru înfrăţirea naţiuneĭ Elene cu cea Română, ca să ajungem odată pe scara aceea de pe treptele căruĭ să desfidem pe toţĭ streiniĭ din Orient şi să ne impunem faţă cu toţĭ, adăogându-ne în concertul Europeĭ cu popoare demne de respectat şi bine întemeiate. Avantagiul, în aparenţă, va fi pentru Grecia, dar maĭ târziŭ şi România s'ar folosi de o asemenea alianţă şi preponderanţă în Orient, căcĭ politica actuală este plină de mistere pentru harta Europeĭ, a căreĭ hărtăpănire cade maĭ mult în spinarea bietuluĭ Orient şi pentru îndeplinirea căreia noĭ singurĭ contribuim, conduşĭ fiind de oamenĭ politicĭ de mediocră capacitate, netinzênd de cât a place şefuluĭ şi numaĭ acestuia..

Alcibiadi.

Informaţiunĭ

Pentru complectarea celor publicate de noĭ în ziua de 7 şi 8 curent, citind „Monitorul“ de Duminică 9 curent, am găsit apărut pentru prima oară o publicaţiune a Direcţiuneĭ C. F. R. prin care se face cunoscut că în ziua de 10 Ianuarie 1891 st. n., se va ţine o adjudecaţiune pentru furnisarea aceleĭ direcţiunĭ cu 7000 metri chingă de cînepă.

Are timp lumea să se adreseze în streinătate şi să facă şi o ofertă? Aceasta însemnează publicaţiunĭ pentru a putea deschide uşile concurenţeĭ?

Maĭ mult şi maĭ concluant:

In ziua de *5 Decembre st. n.* se trimete o circulară la toate fabricile de cauciuc din streinătate, invitându-le a depune ofertele lor în ziua de 25 Decembrie st. n. pentru furnitura uneĭ cantităţĭ de tuburĭ de cauciuc, etc.

Fără a vedea modelul, nicĭ un fabricant nu poate să facă o ofertă, căcĭ calităţile cauciucuĭuĭ sunt multe şi care corespund la încercările mecanice.

Când are timp un fabricant să se informeze de modelele direcţiuneĭ?—Dar chiar dacă ar avea timpul necesar, totuşĭ aceste informaţiunĭ nu se pot lua, căcĭ direcţiunea refuză a da detaiiurĭ *reprezentanţilor caselor*, pe cuvînt că direcţiunea nu tratează cu reprezentanţiĭ; de aicĭ resultă întrebarea: care ar fi mijlocul prin care un fabricant să se informeze asupra modeluluĭ?

Maĭ clar se poate să fie că direcţia nu vrea să trateze de cât cu furnitoriĭ vechĭ.

Ce zice onorabilul Director de la Căile Ferate?

In curând vom reveni.

O barbarie!

Douĭ copiĭ de trupă din Regimentul 21 dorobanţĭ, la muzică, sunt bolnavĭ de ochĭ de maĭ multă vreme şi cum nu sunt alţĭ muzicanţĭ carĭ să'ĭ înlocuiască, nenorociţiĭ 'şĭ vor perde cu desevîrşire vederile, pentru ca muzica să poată aduce câţĭ va leĭ folos regimentuluĭ.

Cu ocazia deschidereĭ institutuluĭ de chirurgie, D. Dr. Asaky a ţinut conferinţa sa asupra tratamentuluĭ tuberculoşilor, dând următoarele concluziunĭ:

1. Tratamentul luĭ Koch are drept efect de a pune în evidenţă focare tu berculoase, orĭ-care ar fi sediul lor în organism.

2. Lympha luĭ Koch mortifică cuiburile de tuberculosă şi de câte-orĭ organizmul poate fi scăpat de aceste părţĭ bolnave — prin o operaţie saŭ în mod spontaneŭ — se poate aştepta o vindecare.

3. Chiar dacă vindecare „absolută“ nu s'ar putea obţine şi morbul s'ar arăta din noŭ peste cât-va timp (cea ce nu e probat) tratamentul luĭ Koch „poate“ pune pe phtisicĭ în condiţiunile persoanelor sănătoase.

4. In starea actuală nu putem promite vindecarea; dar ameliorările obţinute, ne îndeamnă să aplicăm tratamentul luĭ Koch în oare-şĭ care condiţiunĭ.

5. Tratamentul energic cu lympha luĭ Koch espune la câte-va accidente neprevĕzute. De aceea bolnaviĭ supuşĭ acestuĭ tratament trebue să fie internaţĭ şi observaţĭ de maĭ multe orĭ pe zi.

6. Alte accidente se pot prevede şi devin punctul de plecare a unor contra-indicaţiunĭ.

Nu se vor trata prin metoda luĭ Koch:

a) Bolnaviĭ atinşĭ de caverne voluminoase.

b) Aceĭ carĭ aŭ ajuns în stare cachetică.

c) Albuminuriciĭ.

d) Bolnaviĭ carĭ aŭ saŭ aŭ avut cu scurt timp înainte hemsptysiĭ.

7. Aceste concluziĭ sunt provizoriĭ şi decurg din faptele cunoscute până astă-zi.

Ministerul de Interne a aprobat alinierea stradelor din prejurul parlamentuluĭ care se va construi pe cheiul Dâmboviţeĭ.

Am zis zilele trecute că tineriĭ dispensaţĭ anul trecut de recrutare la Botoşanĭ aŭ fost chemaţĭ din noŭ anul acesta înaintea Consiliuluĭ de revizie, adăogând că medicul recrutor de an, singurul dovedit vinovat, ar fi fost avansat în loc d'a fi pedepsit, lucru ce am constat cu plăcere că nu este adeverat, căcĭ numitul medic a fost transferat drept pedeapsă în Dobrogea, ceea ce 'l va sili se demisioneze.

Dacă radicaliĭ ar fi votat pentru amendamentul d-luĭ Vernescu, el ar fi fost primit poate. Dar eĭ aŭ votat contra.

Consiliul general de Suceava este convocat a se întruni la 3 Ianuarie în sesiune extraordinară.

Primăria Capitaleĭ a înştiinţat pe toţĭ abonaţiĭ sĕĭ la apă că vor fi lipsiţĭ de acest element dacă se vor dovedi că lasă robinetele deschise, fapt care pricinueşte îngheţarea apeĭ.

Azĭ se va ţine licitaţie la Ministerul Domeniilor pentru vînzare de loturĭ la Călimăneştĭ.

Fostul Primar al Mızıluluĭ, Plutarch Mareş, cel care a suspendat alegerile comunale în ziua de 4 Noembre, a reuşit Duminică a trece lista sa cu o majoritate de 404 voturĭ.

Toate bune, dar dorim să ştim cu darea d sale în judecată ce se face?

Pentru a şaptea oară patentariĭ din Capitală sunt convocaţĭ pentru ziua de 20 Ianuarie spre a alege un membru în comitetul Burseĭ.

Straşnic se maĭ ocupă comercianţiĭ noştri de drepturile lor.

O *noutate* pentru cititorĭ.

D-l *Simion Licinsky*, exploratorul Dobrogeĭ, a sosit în Bucureştĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“. 31

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

BUNICA

XVII

Unde maiorul îşĭ vede de lucru

„Scumpă Blanşe,

„Cu toate precauţiunile ce puĭ în scri-„soarea ta eŭ am priceput însă ce vo-„eştĭ să 'mĭ spuĭ.

„Eram nebun ca să cred în iubirea ta.

„Chiar când aĭ refuzat d'a mĕ urma, „refuzul tĕŭ ar fi trebuit să'mĭ deschidă „ochiĭ. Trebuiam să rup o legătură pe „care lumea din care facĭ parte nu o „poate admite.

„Aĭ dreptate.

„Noĭ amîndoĭ nu sîntem făcuţĭ pentru „aceleaşĭ drumurĭ şi eŭ nu vreaŭ să'ţĭ „fiŭ o piedică.

„De bună voe mi-aĭ dat cuvîntul tĕŭ.

„De bună voe te desleg.

„Nu aĭ de ce să te temĭ de mine.

„Când te voiŭ vedea trecênd radioasă „peste mulţime, nicĭ n'am să'mĭ maĭ aduc „măcar aminte ceasul când am crezut „un lucru care nu se poate.

„Fiĭ fericită, asta'ĭ dorinţa mea cea „maĭ scumpă.

„Şi adio pentru tot-d'a-una.

„George“.

Maiorul îndoi la loc scrisoarea şi începu să bată toba pe ea.

— Doctore, mĕ înşel, nu'ĭ adevĕrat? îngână biata fată. Spune'mĭ că'ĭ o iluzie, că sînt uluită... că nu am auzit bine! Nu'ĭ adevĕrat! El nu poate să'mĭ scrie ast-fel. Nu am făcut nimic ca să se îndoiască într'atâta de mine...

— Potoleşte-te.

— Trebue să'l fi înşelat chiar pe el cine-va.

— Cine?

— Ştiŭ eŭ?... Eŭ i-am dat cuvîntul meŭ în toată sinceritatea sufletuluĭ meŭ.

— Nu mĕ îndoesc... însă ..

— Insă ce?

El vrea ceva maĭ mult! Şi fiind-că d-ta 'ĭ refuzĭ ce voeşte el, se supĕră...,

— Aşa'ĭ că'ĭ grozav lucru? zise Blanşa. E aproape o insultă pentru mine. Şi cu toate acestea nu o merit. Am îndurat tot fără să mĕ plâng... Nu am avut nicĭ o vorbă amară pentru dênsul! Ceĭ-l'alţĭ pot să mĕ dispreţuiască, este dreptul lor, dar el, el, el!

Blanşa făcu câţĭ-va paşĭ prin cameră şi căzu pe un divan cu obrazul ascuns în mâinĭ. Nicĭ o lacrimă nu'ĭ pica din ochiĭ eĭ uscaţĭ.

Maiorul Campayrol se uita la ea cu compătimire.

— Este o criză.... Trebuia să vie! Dacă aĭ plânge, aĭ fi scăpată! zise el.

— Să plâng! nu maĭ pot! Am plâns prea mult de şase lunĭ încoace.

Şi într'aceiaşĭ clipă izbucni un şiroiŭ de lacrimĭ fierbinţĭ carĭ i se rostogoliră pe obrajĭ.

— Ce trebue să fac, Dumnezeule? murmură ea.

Poate că cerul nu o auzea, însă doctorul era acolo ca să rĕspundă.

— Nimic! zise el.

— Atuncĭ dar, n'o să'l maĭ vĕd.

— Să te maĭ gîndeştĭ..... să aştepţĭ. Să asculţĭ sfaturile celor carĭ te iubesc. De acum încolo eştĭ liberă.

— Vaĭ!

— Ce puteaĭ dori maĭ mult?

Blanşa tăcu.

Ce ar fi dorit ştia ea foarte bine cu câte-va zile maĭ nainte. Ar fi dorit fericirea ascunsă, viaţa liniştită, într'un loc retras, în mijlocul uneĭ naturĭ înflorite, sub un cer albastru, în marginea unor lacurĭ marĭ saŭ a mărĭ cu orizonturile largĭ, între copilul care era să se nască şi omul căruia i se dedese. Visul acesta era poate nerealizabil însă era singurul eĭ vis. Acum Blanşa nu maĭ ştia. Ea semĕna acum cu o luntre spartă pe care furtuna o înpinge pe valurile furioase. Ea avusese credinţă în amantul sĕŭ; ea era gata la orĭ-ce jertfă ca să'ĭ probeze că'l iubeşte păstrând numaĭ respectul pe care 'l datora bunichi eĭ, şi amantul acesta, întărîtat cine ştie de ce, îĭ vorbea cu o asprime care o mîhnea complect până în adîncul sufletuluĭ. Ce se petrecea dar? In cine trebuia să creadă? Blanşiĭ i se părea că se învîrteşte pămîntul cu dînsa, că o să înebunească.

— Doctore, sfătueşte-mĕ, susţine-mĕ! zise ea într'un acces de durere grozavă.

Slujnica intră cu ceaiul.

— Tacĭ! zise Campayrol repede.

Luă tava din mâna Milanezeĭ, turnă el singur ceaiul şi dupe ce ieşi slujnica, zise Blanşeĭ:

— Vreĭ părerea mea?

— Da.

— Poate că o să te supere.

— Nu face nimic!

— Iartă-mĕ că sînt aspru. Dumnezeŭ ştie că aş voi să îndulcesc nenorocirile carĭ te lovesc!

— Ştiŭ asta, doctore!

— Numaĭ un monstru ar putea să nu te iubească. Eĭ bine! aceea ce ţĭ se întîmplă acum e bine.

— Dar e aşa de crud, doctore!

— E ceva providenţial; stăruesc asupra vorbeĭ.

Domnişoara de Charnay îşĭ strînse pieptul cu mâinile.

— O comparaţie, zise maiorul. Nu operează cineva pe un rănit fără să'l facă să ţipe. Suferinţa d-tale de acum 'ţĭ va aduce vindecarea.

— Crezĭ?

— Sper cel puţin, maĭ cu seamă dacă vreĭ să aĭ puţin curaj.

— Doctore, ascultă-mĕ, am o presimţire... Viaţa mea o să fie numaĭ o suferinţă îndelungă. Am făcut o greşală. Sînt tînĕră şi fără experienţă, însă totul îmĭ spune că o s'o plătesc scump. Dă'mĭ braţul, te rog.

Se coborîră amândoĭ în salon unde aştepta ducesa.

Blanşa s'apropie de bunică-sa şi'ĭ întinse fruntea pe care baba puse o sărutare rece ca şi vîrfurile Munteluĭ Alb.

Peurmă se puse la pian şi cântă una din cele maĭ dureroase melodiĭ a luĭ Schubert: *Adio.*

Ducesa întrebă pe doctorul Campayrol numaĭ cu privirea.

— A plâns mult, zise el.

— De ce?

— E un secret între ea şi mine.

— Aţĭ ajuns aci?

— Nu mi-aĭ zis d-ta ca să mĕ silesc să'ĭ câştig încrederea.

— Aĭ izbutit?

— Aceia ce am să'ţĭ spun e negreşit pretenţios, dar mĕ pot făli.

— Ce secret e, doctore?

Campayrol se plecă şi zise misterios:

— Gândesc c'o să uite...

— Pe omul care i-a pricinuit atâtea mâhnirĭ?

— Da, doamnă ducesă. Eŭ am făcut tot ce a trebuit pentru scopul acesta.

— Mĕ îndoesc.

— Pot cuteza să te întreb pentru ce?

— In familiile noastre avem de obiceĭ un cusur care uneorĭ este o calitate.

— Care?

— Incăpăţînarea.

— Din pricina asta am şi fost nevoit să întrebuinţez faţă de domnişoara de Charnay mijloace de convingere.... straşnice.

— Ce mijloace?

— Să'mĭ daĭ voe să le tac.

— Va-să-zică crezĭ să izbuteştĭ?

— Crez.

Va urma

D-sa s'a prezintat Sâmbătă seara pe la orele 7 şi jum. la d. Radu Marinescu, cărciumar din calea Dorobanţilor 76, rugându-l să binevoiască a încunoştiinţa pe d-nul Prefect al poliţiei de vizita sa în Capitală, lucru ce a şi făcut d. Radu Marinescu.

Ştirĭ Telegrafice

EPINAL 10 Decemvrie.—O întrunire preparatoare a ales pe d-nul Jules Ferry cu 354 voturĭ din 370 votanţĭ ca candidat la alegerile senatoriale.

D. Ferry a rostit un discurs în care a zis că Francia trebue ca, fără să micşoreze forţa sa în Europa, să desvolte domeniul sĕŭ colonial, să'şĭ facă parte în lume şĭ să-şĭ asigure debuşeurile sale.

D. Ferry cere alegătorilor dreptate pentru ostracismul odios de care a fost victimă.

CATULLE MENDÉS

PASARILE FALSE

Prin ţara aceea trecŭ un călător; de şi vĕzuse el multe pădurĭ arse de trăsnet şi multe gârle secate de arşiţa soareluĭ şi ruine fără număr şi cetăţĭ de oamenĭ viĭ ajunse necropole (fiindcă pe drumurĭ se vĕd multe lucrurĭ triste) se simţi coprins de o melancolie cum nu maĭ simţise până atuncĭ, aşa de mare jale şi grozăvenie vedea înaintea ochilor! Vedea numaĭ palate ruinate, statuĭ de alabastru căzute jos, copacĭ desfrunziţĭ, ştejarĭ într'o vreme orĭ trandafirĭ, rĕsturnaţĭ prin aleele fără umbră, peste pămîntul fără iarbă; şi se înfioră când vĕzu, în jalea asta, schelete goale, icĭ şi colo, carĭ înţeleniseră în poze de groaznică agonie.

„Vaĭ! grozavă e urgia zeilor! „zise el „dar cine şti-va acum că morţiĭ ăştia sînt morţĭ de atât de multă vreme şi cine şti-va iar pentru ce crimă i-a pĕdepsit cereasca dreptate!"

Şi plangea.

Un glas, lângă dînsul, îĭ zise:

— Trecătorule, ascultă adevĕrul din gura singuruluĭ om ce a maĭ rĕmas dintr'o rasă imemorială, pedepsită cu dreptate! Locuitoriĭ ţăriĭ acesteia şi-aŭ meritat durerea şi moartea fiind-că aŭ iubit prea mult *Păsările Falşe*!

Călătorul se 'ntoarse. Fiinţa care vorbise părea maĭ bĕtrînă de cât oamenii ceĭ maĭ bĕtrînĭ şi în obrazu 'ĭ se citea că se obişnuise cu o disperare fără leac. Zdrenţele 'ĭ abia 'ĭ ascundeaŭ slăbiciunea hidoasă a corpuluĭ sĕŭ însă — ciudat lucru! — Zdrenţele acestea eraŭ fîşiĭ de zibelină, de catifea purpurie, de brocart scump. Vedeaĭ înainte-ţĭ par 'că un cerşetor care ar fi fost rege într'o vreme. O diademă desdaurită, unde se stingeaŭ de vechime rubinele şi mărgăritarele, îĭ încingea pĕru 'ĭ albit care 'ĭ crescuse până în pămînt, gîdilîndu 'ĭ picioarele împodobite cu inele şi foarte sângerate de pietre şi de mărăcinĭ.

*

Bĕtrânul zise:

— Un popor fericit între toate popoarele locuia aci pe când eram copil vesel, în ţara aceasta azĭ aşa de tristă, ţară aşa de veselă şi aşa de înfloritoare într'o vreme. Nicĭ într'un loc de pe pamîut nu eraŭ tineriĭ maĭ mândri nicĭ femeile tinere nu eraŭ maĭ frumoase; şi când li se ura d'a se tot ruga în bisericile falnice saŭ d'a se veseli mereŭ în palatele de marmură trandafirie, aveaŭ pădurĭ de oleandri, văĭ unde ştejariĭ eraŭ tot-d'a-una verzĭ şi aleĭ de salcâmĭ înfloriţĭ, unde se desfătaŭ când se plimbaŭ. Insă eĭ datoraŭ toată desfătarea aceasta numaĭ pasărilor carĭ, din porunca zeilor prea bunĭ, zburaŭ peste tot ţinutul, cu nişte ciripirĭ şi bătăĭ de aripĭ maĭ dulcĭ inimilor de cât muzicile cele maĭ dulcĭ. Numaĭ ascultându-le, numaĭ vĕzênd pasĕrile acestea, cunoştea omul nespusa beţie, plăcerea fără pereche; fiind-că porumbiţe, pitulicĭ, privighetorĭ, vulturĭ—se numeaŭ nevinovăţiĭ, rîsete, iubirĭ, gloriĭ; şi, cât pentru mine, eram cel maĭ fericit dintre ceĭ viĭ, fiind-că e fată, frăgedă ca şi florile noĭ, nu'mĭ refuzase o porumbiţă —nevinovăţie în schimbul uneĭ privighetorĭ —iubire pe care i-o detesem. Dar când aŭ fost vre-odată oamenĭ destul de cuminţĭ ca să se mulţumească cu bunurile hărăzite de zeĭ, fără să umble după dorinţele stricate? Locuitoriĭ din ţara fericită începură să dispreţuiască pasărilé adorabile carĭ, ciripeaŭ şi zburaŭ prin aerul luminos, îşĭ ziseră că penele pasărilor aveaŭ tot mereŭ aceleaşĭ feţe; ar fi vroit s'auză şi să vază ceva noŭ; s'apoĭ, în mândria lor, se simţeaŭ păr'că umiliţĭ că datoresc bucuriile lor nn loru'şĭ ci divinităţilor milostive. Le veni ideia că s'ar putea creea pasărĭ carĭ să fie maĭ frumoase de cât ele şi carĭ să cânte maĭ tare şi maĭ frumos.

In vremea aceea, eram vestit ca cel maĭ dibacĭ dintre toţĭ faurariĭ din ţară; pe mine mé însărcinară cu lucrul acesta grozav şi eŭ, din păcate, primiĭ! Fabricaĭ porumbiţe carĭ eraŭ nevinovăţiĭ.. pitulicĭ carĭ eraŭ iubirĭ, vulturĭ carĭ era gloriĭ; însă pasărilé acestea eraŭ făcute din puf fin de mătase vopsit în miĭ de nuanţe şi din metale uşoare şi din toate pietriĭ scumpe, şi glasurile lor eraŭ produse de misterul unuĭ mecanism combinat foarte ingenios. Nu se poate descrie bucuria întreguluĭ popor când Falsele Pasărĭ pălpitară şi ciripiră în lumina soareluĭ. Opinia obştească era că nicĭ-odată nu se vĕzuse ceva maĭ frumos. Ceĭ maĭ înţelepţĭ se'namorară de aripile acestea mincinoase, de glasurile acestea mincinoase şi lumea rîdea de zeĭ, carĭ eraŭ maĭ puţin dibacĭ de cât mine, carĭ, ca să creeze pasărĭ adevĕrate, aveaŭ trebuinţă de pasărĭ adevĕrate şi de puţin suflet uuiversal!

Chiar eŭ mĕ oucuraĭ aşa de mult de ceea ce lucrasem încât mĕ grăbiĭ să daŭ o privighitoare—iubire fabricată de mine aceleia pe care credeam c'o iubesc, în schimbul uneĭ porumbiţe—nevinovăţiĭ care nu se născuse într'un cuib din pădure Şi trecură anĭ mulţĭ. Şi toţĭ se proclamaŭ de fericiţĭ şi de triumfatorĭ; şi în toată ţara, ziua, noaptea, neîncetat eraŭ numaĭ cântece de petrecerĭ şi sgomote de sărutărĭ. Aşa că, în cele din urmă o tristeţe maĭ rea de cât cele maĭ amarnice durerĭ, năpădi inimile şi minţile şi stinse flacările ochilor şi buzelor. In zadar se prefaceaŭ eĭ că iubesc, că rîd şi cânt; bărbaţĭ şi femeĭ simţiaŭ bine că într'înşiĭ intrase melancolia minciunĭ; şi, deşi li se revolta mândria într'inşiĭ, dispreţuiaŭ paserile falşe, făcute din mătase şi din pietre scumpe, carĭ ciripesc numaĭ prin mecanismul unuĭ mister ingenios! Atuncĭ, zdrobiră jucăriile acestea şi se năpustiră spre văile vecinic verzĭ, spre aleile înflorite, nădăjduind să maĭ găsească porumbiţile, pitulicile, privighetorile, şi vulturiĭ d'altă dată! Insă, din voinţa zeilor, toate pasărîle adevĕrate fugiseră, şi vinovaţiĭ locuitorĭ aĭ ţăreĭ acesteia, carĭ fuseseră aşa de fericiţĭ într'o vreme, pricepură că n'aŭ să maĭ vadă nicĭ o dată fragedele aripĭ sincere, că n'aŭ să maĭ audă nicĭ o dată frumoasele cântece ale nevinovăţiilor, ale rîsetelor, ale iubirilor ş'ale gloriilor!

*

Bĕtrînul sfîrşi astfel:

— Şi aŭ murit toţĭ de urit. Palatele şi templele s'aŭ surpat, copaciĭ ş'aŭ plâns frunzele lor uscate peste morţiĭ aceştia disperaţĭ. Eŭ singur am rĕmas cu viaţă, fiind cel maĭ vinovat, fiind că am fabricat pasere mincinoase. Câte zile, câte lunĭ, câţĭ anĭ aŭ trecut peste fruntea mea în aerul liniştit prin care nu maĭ zbura nimic! acum, am înbĕtrînit. Vaĭ! n'aŭ să se înduplice o dată zeiĭ? N'aŭ să mĕ lase să mor însfîrşit? Oh! să mĕ lase să mor! şi nu am să mĕ plâng în roşul tartar unde m'aşteaptă chinurile! dacă, înainte d'a închide ochiĭ mĭ-ar fi dat să maĭ aud o singură dată măcar, şi numaĭ o clipă, ţipĕtul unuĭ brebete pe o cracă uscată!

I. S. Spartali.

Desbaterile Parlamentare

SENAT

Şedinţa de la 10 Decemvrie 1890.

Şedinţa se deschide la orele 3, sub preşidenţia d-luĭ general Florescu.

Prezenţĭ 82 d-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

Se citeşte o propunere ca să se aleagă un al şeaptelea membru în comisiunea pentru revizuirea regulamentuluĭ Senatuluĭ, în locul celuĭ demisionat.

Propunerea se primeşte.

D. N. St. Popovicĭ, e ales cu unanimitate de voturĭ.

D. I. Ianov cere ca Senatul să treacă în secţiunĭ, la ordinea zileĭ ne maĭ fiind nimic.

Şedinţa se ridică la ora 3 şi 20 m.

CAMERA

Şedinţa de la 10 Decemvrie 1890

Şedinţa se deschide la orele 1 sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 125 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. P. Cernătescu cere tabloul moşiilor Statuluĭ puse în vînzare.

D. Eugen Ionescu cere amănunte asupra tuneluluĭ de pe linia Iaşĭ-Vasluĭ şi asupra traseuluĭ linieĭ Dorohoi.Iaşĭ.

D. G. Panu prezintă şi D-sa un amendament la paragraful 3 al Adreseĭ.

D. Panu spune că amendamentul sĕŭ ĭ-a fostinspirat de acel al D-luĭ Vernescu şi maĭ cu seamă de sfîrşitul acestuia, care sună că chiar pacea şi ordinea publică sunt ameninţate din cauză că la guvern sunt fracţiunĭ şi nu partide vechĭ întregĭ.

D. Panu zice că orĭ cine ar fi avut dreptul de a vorbi cum a vorbit, afară de d. Vernescu.

D-sa contestă aserţiunea D-luĭ Vernescu, cum că ministerul Teodor Rosetti ar fi fost un guvern de tranziţie şi ca dovadă că n'a fost, citeşte declaraţia d-luĭ Teodor Rosetti şi apoĭ apelul către alegătorĭ al primuluĭ minister junimist.

Datoria liberalilor conservatorĭ ar fi fost atuncĭ de a se pune imediat în luptă în contra aceluĭ guvern; dar eĭ s'aŭ unit cu acest guvern personal, s'aŭ ales cu dînsul, l-aŭ susţinut şi încurajat.

Dar nu numaĭ atât. După deschiderea Parlamentuluĭ, imediat le-aŭ venit scrupurile de constituţionalizm liberalilor-conservatorĭ.

Atuncĭ aŭ început tratativele cu guvernul şi din multele pretenţiunĭ ale liberalilor conservatorĭ, eĭ s'aŭ mulţumit la urmă cu demisia d-luĭ Teodor Rosetti, pentru a i se şterge origina impură; dar nicĭ aceasta nu s'a împlinit şi d-nul Vernescu a primit să stea pe aceiaşĭ bancă cu nişte miniştri personalĭ.

Dar d-nul Vernescu a căutat să găsească un motiv plauzibil pentru a'şĭ scuza purtarea şi chiar a susţinut pe d. Carp cu aceleaşĭ argumente cu carĭ azĭ îl combate.

D. Panu aminteşte discursul ţinut de D. Vernescu a doua zi după intrarea sa în ministerul junimist, a doua zi după ce fusese tras pe sfoară de junimiştĭ, carĭ n'aŭ demisionat, şi în acel discurs, D. Vernescu a susţinut constituţionalizmul ministeruluĭ personal al d-luĭ T. Rosetti.

Rĕspunde la acuzaţia D-luĭ Vernescu cum că şi-ar fi schimbat atitudinea faţă cu Regele prin declaraţia, că a combătut şi va combate pe Rege din principiŭ. Atât D-sa, cât şi grupul D-sale sunt pentru reducerea prerogativelor regale şi vor lupta numaĭ pe calea dreaptă şi largă a alegerilor. Nicĭ o dată nu va liguşi pe Rege.

Incheie spunênd că e din principiŭ contra teorieĭ, că ţara trebue fie guvernată neapărat de unul din două partide.

In toată lumea face progres ideia grupurilor micĭ, a fracţiunilor, din compromisurile cărora rezultă guvernele.

D. **Iancovescu** *spune că e regretabil că D. Panu, reprezentantul celeĭ maĭ extreme opoziţiĭ din Camerĕ, a lăsat, prin amendamentul sĕu, de o parte chestia constituţională, numaĭ pentru motivul unor contradicţiunĭ maĭ mult aparente de cât reale ale partiduluĭ liberal-conservator.*

D-sa se întreabă de când morala publică este alta de cât cea civilă? De când o călcare a Constituţieĭ este maĭ puţin vinovată de cât o călcare a legeĭ?

D. Panu voeşte să facă a se acredita teoria că, dacă partidele fac greşelĭ, ele nu maĭ aŭ dreptul de a se ocupa de o violare a Constituţieĭ. D. Panu, voind să susţie guvernul, ne sfătuieşte să lăsăm chestia constituţională de o parte. Ţara să afle modul de a vedea al D-luĭ Panu.

D. **Panu** *protestează, că n'a fost şi nu este guvernamental.*

D. **C. Kogălniceanu**: *Nu ne-aţĭ zis să nu ne interesăm de Ţară? Ce însemnează aceasta?*

D. Ion Nădejde propune un amendament, prin care cere activarea vînzăreĭ bunurilor Statuluĭ la ţăranĭ şi o lege pentru regularea raporturilor dintre proprietarĭ şi ţăranĭ.

D. Gr. Pĕucescu caută să explice disensiunile dintre conservatorĭ. D-sa distruge câte-va din pretenţiile D-luĭ Carp, îşĭ menajează o apropiere de D. Lascar Catargiu şi spune că ideile generale ale programuluĭ conservator leagă pe toţĭ.

D-sa face apel la unirea tuturor conservatorilor ca să dea concurs guvernuluĭ.

D-niĭ Catargiu şi Vernescu să ajute guvernul în opera de reforme şi guvernul să facă totul pentru a aduna la un loc pe toţĭ conservatoriĭ.

Asupra votuluĭ Senatuluĭ, D-sa crede că Maturul Corp a înţeles prin aceasta ca conservatoriĭ să se unească cu toţiĭ la guvern. D-sa propune decĭ un amendament prin care Camera face apel la toate grupurile conservatoare, pentru ca să'şĭ unească în guvern forţele spre a da ţăreĭ reformele promise.

D. Cernătescu depune şi susţine un amendament, prin care cere ca să se voteze în această sesiune legea tocmelilor agricole.

Se cere închiderea discuţieĭ.

D. Catargiu, contra închidereĭ, se plînge de modul cum se face discuţia, căcĭ de treĭ zile a cerut cuvîntul în chestiune personală şi nu-ĭ se dă.

N. Ionescu susţine închiderea discuţieĭ şi roagă pe d-niĭ şefĭ de partid să lase la o parte chestiile personale şi să lase a se discuta chestia rurală.

Discuţia se închide.

Se pune la vot amendamentul d-luĭ Vernescu. Votanţĭ **107** Majoritate **54** Bile albe **46** Bile negre **61** Amendamentul s'a respins.

Toate amendamentele cele-l-alte se resping.

Paragraful 3 se votează.

La Paragraful 4 se dă cuvîntul d-luĭ M. Balş.

D. M. Balş arată că situaţia financiară a ţĕreĭ nu este aşa de splendidă cum se spune şi dacă ea este bună, meritul nu e al guvernuluĭ.

Oratorul se ocupă de toate operaţiile financiare ale guvernuluĭ actual şi arată, că necesitatea modificăreĭ sistemuluĭ impozitelor se impune. D-sa propune un amendament, a căruĭ bază este descentralizarea financiară.

D. C. Kogălniceanu propune şi D-sa un amendament pentru aplicarea legeĭ din 1887, privitoare la înfiinţarea uneĭ companiĭ naţionale de navigaţie.

D. M. Ghermani rĕspunde la toate imputările D-luĭ Balş şi termină promiţênd D-luĭ C. Kogălniceanu, că va aduce un proiect de credit pentru înfiinţarea companieĭ de navigaţie.

D. C. Kogălniceanu, în faţa acesteĭ declaraţiunĭ, îşĭ retrage amendamentul.

Se pune la vot amendamentul D-luĭ Balş şi se respinge cu 27 bile albe, contra 55 negre.

Şedinţa se ridică la orele 5.

ULTIME INFORMATII

Astă-zĭ se începe la Senat discuţia asupra rĕspunsuluĭ la Mesagiŭ.

D-nul profesor Babeş, directorul institutuluĭ de bactereologie, este pe cale de a descoperi un vaccin al tuberculozeĭ, cu totul deosebit de al luĭ Koch, a căruĭ compoziţie —de alt-fel — nimenĭ nu o cunoaşte.

D-rul Babeş face experienţe cu un vaccin extras din sîngele găinilor tuberculoase şi până acum rezultatele aŭ fost satisfăcătoare.

Indată ce savantul profesor va căpăta siguranţa că baccilul tuberculozeĭ găineĭ omoară pe acel al omuluĭ, D-sa va publica rezultatul experienţelor sale, căcĭ nu caută să facă un mister din descoperirea sa.

Rugăm pe D-nul Ministru al agricultureĭ, industrieĭ, comerţuluĭ şi domenielor să bine-voiască a ne spune: Ce se fac? şi ce s'a decis privitor la şcoalele comerciale? După cât cunoaştem, anul trecut, cam prin August, s'a ţinut o conferinţă a directorilor şcoalelor comerciale din ţară la ministerul domeniilor cu privire la această cestiune;—maĭ mult, ştim că s'a făcut un raport detailat de către d-nul Radu, directorul şcoaleĭ comerciale din Iaşĭ, ca raportor al acèleĭ conferinţe. Am aflat apoĭ că în acel raport sunt conţinute multe lucrurĭ foarte bune şi de folos pentru aceste şcoale, şi pentru rolul lor în învăţămîntul ţăreĭ, — şi de aceea am ruga pe d-nul Ministru respectiv să dea ordin a se publica acel raport în *Monitorul Oficial*, pentru ca toţĭ să putem avea cunoştinţă de el.

Vom reveni.

Astă-zĭ juriul numit pentru examinarea proiectelor de planurĭ pentru palatul Camereĭ, îşĭ va da hotărîrea.

Din 37 planurĭ prezintate, numaĭ opt s'aŭ găsit vrednice de a fi cercetate pentru premiĭ.

Mâine se va întruni din noŭ juriul spre a cerceta şi planurile prezentate pentru Senat.

Direcţia căilor ferate a decis să déa iluminatul şi încălzitul personaluluĭ căilor ferate de pe liniĭ iar costul să se oprească la finitul luneĭ.

Preţul pentru nn metru cub de lemne e stabilit la 6 leĭ, iar litru de gaz la 30 banĭ; aceasta se face spre a se pune capăt risipeĭ de până acum.

Vestim pe onoraţiĭ noştri abonaţĭ din comunele rurale ale judeţuluĭ Ilfov că, de la 1 Ianuarie 1891, li se va distribui regulat ziarul nostru, de oare-ce direcţiunea generală a poştelor a luat hotărîrea că, de la acea dată, serviciul poşteĭ rurale se va face ca şi în judeţele Teleorman şi Vlaşca.

Spre a nu da loc la maĭ multe nemulţumirĭ direcţia, căilor ferate a decis să facă oare-care micĭ înaintărĭ, cum şi să dea câte-va gratificaţiĭ pe la funcţionarĭ.

Anunţăm cu plăcere că tênĕrul noştru prieten şi colaborator literar Lazăr Spiridon Bădescu, (*De la Căşcioare*), a susţinut Sâmbătă, înaintea juriuluĭ, Tesa sa de licenţă în Drept, tratând despre *Critica Sistemuluĭ nostru Penal şi Recidiva.*

Tênĕrul nostru prieten a emis părerile sale în privinţa criminalilor recidiviştĭ, susţinênd cu tărie *Teoria luĭ Lombrozo*, înlăturând cu desăvîrşire pe aceia a luĭ *Garofalo* şi ceĭ l'alţĭ adepţĭ aĭ şcoaleĭ *antropologo-criminale juriste.*

D. Gheorghe Tocilescu, preşedintele Teseĭ, a felicitat pe tênĕrul student de conştincioasa şi meritoasă sa lucrare.

Noĭ urăm succes deplin tênĕruluĭ licenţiat.

Societatea Industrială *Curtea de Argeş* va da un mare bal cu Teatru şi Tombolă în *sala Dacia*, în seara de 11 Ianuarie viitor, cu al căruĭ produs se vor face 40 băncĭ şi 2 catedre la şcoala Societăţeĭ construită în comuna Vălsănescĭ, judeţul Argeş.

Vinerĭ 7 curent, D. C. N. Daniilescu, student al facultăţeĭ de drept din Bucureştĭ, a susţinut cu succes teza D-sale: despre divorţ în dreptul roman şi român.

Felicitările noastre nouluĭ licenţiat.

Joĭ, cu ocazia St. Niculae, eleviĭ Tiruluĭ român, aŭ mers în corpore la domiciliul D. *Nic. Velescu*, unde tînărul profesor *Nic. Bădescu* a ţinut o cuvîntare bine simţită, insistând maĭ mult asupra importanţeĭ scrimeĭ şi gimnasticeĭ, arătând apoĭ adevăratele legăturĭ ce trebue să domnească între elev şi profesor, terminând cu urările uneĭ vieţĭ de fericire atât pentru d. Velescu cât şi pentru familia D-sale.

D. Velescu, mulţumind elevilor, le arătă în trăsăturĭ puternice, foloasele imense pe carĭ gimnastica şi scrima le-a adus popoarelor, cât de preţuită şi indispensabilă era lumeĭ vechĭ şi cum printr'însa caracterele, moravurile remâneaŭ nealterate.

Mens sana in corpore sano a terminat D-sa.

Conduşĭ de acest mare adevĕr, să păşim împreună cu dorinţă nestrămutată de a da societăţeĭ prin munca noastră, sterilă şi puţin preţuită azĭ, tinerĭ viguroşĭ şi puternicĭ, singuriĭ carĭ vor putea fi folositorĭ patrieĭ noastre.

De şi resboaiele sunt azĭ considerate ca o stare anormală a societăţilor, nu e bine să uităm că cetăţeniĭ trebue să fie tot-d'a-una gata, orĭ de câte orĭ s'ar ivi furtuna pe cerul senin al ţăreĭ noastre.

Seara la ora opt, s'a oficiat botezul copiluluĭ D-luĭ Velescu, punêndu-i-se numele *Nicolae*.

Onorurile caseĭ aŭ fost îndeplinite de d-na *Velescu* şi d-ra *Mandy Nicoleanu*.

Danţul a durat până la 6 ore dimineaţa.

Joĭ 13 curent, ora 8 seara, D-na Smaranda Gîrbea va ţinea la Ateneul noŭ o conferinţă despre regretata poetă *Veronica Micle*, cu care ocaziune va oferi Ateneuluĭ bustul poeteĭ.

Pentru memoria Veronichi Micle, ne facem datoria de a anunţa aceasta, precum şi că intrarea va fi liberă la stale.

Aflăm cu plăcere, că studenţiĭ şcoaleĭ de ştiinţe politice şi administrative s'aŭ decis a forma o societate, al căreĭ scop să fie, pe lângă întărirea legăturilor de cologialitate, desvoltarea intelectuale a tinerilor, carĭ urmează cursurile aceşteĭ şcoale.

Societatea va căuta apoĭ să înfiinţeze o bibliotecă şi să ajute pe studenţiĭ în lipsă.

Până acum s'a numit o comisiune însărcinată cu redactarea unuĭ proiect de statute.

Urăm succes întreprindereĭ folositoare a tinerilor studenţĭ

Direcţia căilor ferate a primit un transport de vagoane pentru cereale şi marfă.

Bine c'a început să sosească, căcĭ de mult eraŭ aşteptate.

Ultime Telegrame

SOFIA, 10 Decemvrie.—Comisiunea internaţională a drumurilor de fer a terminat lucrările sale; ea a decis punerea în aplicaţiune a tarifelor convenţionale pe reţeaua bulgară şi proiectul de clasificaţiune a mărfurilor.

GENEVA, 10 Decemvrie.—Profesorul Revillad a murit la Cair. El a lăsat oraşuluĭ Geneva museul sĕŭ care preţueşte 4 milioane, o proprietate care valorează 600,000 francĭ, un milion în valoare şi o poliţă de asigurare asupra vieţiĭ de 100,000 francĭ.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.